U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Ladislava Derky a Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyň: **a) J. B.**, **b) P. I.**, obě zast. Mgr. Michaelou Kopeckou, advokátkou se sídlem Krkonošská 17, Praha 2, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Prahu**, se sídlem Nám. W. Churchilla 1800, Praha 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

takto:

K řízení je místně příslušný Krajský soud v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) dne 2. 11. 2017 se žalobkyně domáhají ochrany proti nečinnosti žalovaného.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 8. 2. 2018, č. j. 45 A 141/2017-39, postoupil věc Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Postoupení věci odůvodnil odkazem na § 7 odst. 2 a 6 věty první s. ř. s. s tím, že žalobkyně správně označily jako žalovaného Státní pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Prahu. Do 31. 12. 2016 existoval samostatný Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj, ke kterému žalobkyně podaly v roce 2016 návrhy na vydání rozhodnutí podle zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákona o půdě). S účinností ode dne 1. 1. 2017 byl Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj sloučen s Krajským pozemkovým úřadem pro hl. m. Prahu a tento jediný Krajský pozemkový úřad převzal řízení vedená původně oběma krajskými pozemkovými úřady. Pro místní příslušnost soudu jsou určující podmínky ke dni zahájení řízení, a to dle § 11 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Žalovaný má sídlo na území hl. m. Prahy, proto je místně příslušným soudem Městský soud v Praze. Nejde o případ, že by měl žalovaný své sídlo mimo obvod své působnosti. Krajský soud proto postoupil věc městskému soudu.

[3] Městský soud vyjádřil nesouhlas s postoupením věci krajským soudem, proto věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Městský soud připustil, že by byl místně příslušným soudem, avšak tuto příslušnost je třeba zkoumat na počátku soudního řízení. Nestane-li se tak, je nedostatek místní příslušnosti zhojen. V dané věci byla žaloba doručena krajskému soudu dne 2. 11. 2017, avšak krajský soud věc ihned nepostoupil městskému soudu a učinil ve věci řadu procesních úkonů, které blíže konkretizoval. Účastníci nenamítali nepříslušnost krajského soudu. S ohledem na postup krajského soudu byl zhojen nedostatek jeho místní příslušnosti a nebyl dán důvod věc postoupit městskému soudu.

[4] Městský soud poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu z 30. 11. 2017 čj. Nad 315/2017-49, ve kterém soud posuzoval obdobné skutkové okolnosti, přičemž zdůraznil zásadu, že zkoumání místní příslušnosti se soustředí jen na začátek řízení (na rozdíl od věcné příslušnosti). Není-li věc po podání žaloby postoupena k vyřízení soudu místně příslušnému a jsou činěny úkony směřující k projednání žaloby, je pro další řízení zhojen případný nedostatek místní příslušnosti.

[5] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu zjistil, že dne 2. 11. 2017 byla krajskému soudu doručena žaloba. Usnesením z 8. 11. 2017 krajský soud vyzval žalobkyně k zaplacení soudního poplatku a zástupkyni žalobkyň vyzval k předložení plné moci. Dále přípisem z 28. 11. 2017 vyzval žalovaného k předložení správního spisu a k vyjádření k žalobě a poučil jej dle § 8 a § 51 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud telefonicky dne 17. a 30. 1. 2018 urgoval žalovaného o zaslání správního spisu. Žalovaný se k věci samé vyjádřil podáním z 26. 1. 2018. Přípisem z 30. 1. 2018 poučil žalobkyně dle § 8 a § 51 odst. 1 s. ř. s. a stanovil jim lhůtu k eventuální replice k vyjádření žalovaného. Žalobkyně se vyjádřily podáním z 6. 2. 2018 k vyjádření žalovaného. Žádný z účastníků nenamítl místní nepříslušnost krajského soudu. Krajský soud poté vydal dne 8. 2. 2018 usnesení o postoupení věci městskému soudu.

[6] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s.: N*estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[7] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pro zkoumání a posuzování místní příslušnosti platí zásada *perpetuatio fori*, která vyjadřuje, že místní příslušnost jako podmínka řízení se posuzuje podle okolností, které existují v den zahájení řízení, tj. v den podání žaloby u soudu, a že trvá až do skončení řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2007, čj. 2 Azs 156/2006 - 38). Výše uvedené s. ř. s. neupravuje, proto se na základě § 64 s. ř. s. přiměřeně použije § 105 odst. 1 o. s. ř., v němž je tato zásada stanovena.

[8] Lze přisvědčit oběma soudům, že s ohledem na sídlo žalovaného by dle výše citovaného § 7 odst. 2 s. ř. s. místně příslušným měl být Městský soud v Praze a krajský soud měl po doručení žaloby věc postoupit. To však neučinil a svou místní příslušnost začal zkoumat až v době, kdy ve věci učinil výše uvedené úkony (viz odstavec [5] tohoto usnesení).

[9] Nejvyšší správní soud již také dříve vyslovil, že *„[z]koumání místní příslušnosti se pak na rozdíl od příslušnosti věcné soustředí jen na začátek řízení. Není-li nedostatek místní příslušnosti odhalen, ať již soudem samotným či k námitce účastníka řízení, a není-li věc postoupena k vyřízení soudu místně příslušnému (...), je pro další řízení případný nedostatek místní příslušnosti již zhojen. Má se tedy za to, že rozhoduje soud místně příslušný, ačkoli tomu tak není.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, čj. 8 Azs 118/2006 - 81).

[10] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv dle § 7 odst. 2 s. ř. s. by měl být místně příslušným Městský soud v Praze, s ohledem na to, že krajský soud již v době od podání žaloby učinil řadu úkonů, a s ohledem na to, že účastníci řízení v žádném ze svých

pokračování

podání nenamítali nepříslušnost krajského soudu, došlo v daném případě ke zhojení nedostatku místní příslušnosti tohoto soudu. Obdobně postupoval Nejvyšší správní soud např. i v usnesení z 30. 11. 2017 čj. Nad 315/2017-49.

[11] Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci, a proto podle § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Krajský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu